

paa at foreslaa en anden Affattelse af denne Paragrafs 2det Stykke, der indeholder Reglerne for, hvad der — som det hedder i Lovforslaget — kan fastsættes i eventuelle Skattevedtægter. Det at give Regler for Skattevedtægterne for samtlige Landets Kommuner er jo en vidtrækkende og indgribende Foranstaltning, ikke alene set fra Kommunernes, men ogsaa set fra Skatteydernes Standpunkt; der bør man ikke indføre andet eller mere, end hvad der virkelig kan være forsvarligt saavel over for Kommunerne som over for Skatteyderne. Men det, som Lovforslagets § 7, 2det Stykke, indeholder, er efter min For- mening, efter den Erfaring, jeg har med Hensyn til kommunale Styrelser, ganske ubegribeligt; det har kun den Hovedegenskab, at det lovfæster Vilkaarligheden; det fastslaar ved Lov en Vilkaarlighed, som Loven slet ingen anden Begrænsning sætter for end nogle enkelte Tal, som fastslaar, at hvis man vil gaa til den Slags Vilkaarligheder, maa man ikke gaa læn- gere end der og dertil. Men disse Grænser ere rigtignok saa vide, at der er mere end tilstrækkelig Plads for den Vilkaarlighed, man har klaget over har været til Stede, og som maaske ogsaa virkelig er til Stede ved Skatteansættelsen i Kommunerne. Jeg vil dog straks bemærke, at denne Vilkaarlighed ingenlunde er saa stor og ingenlunde har givet sig saa drastiske Udtryk, som man af og til har været tilbøjelig til at ville paastaa. Men det, at man i en ny Lov siger, at det og det *kan* fastsættes, og det og det *kan* end- videre fastsættes o. s. v. o. s. v., saaledes at det altsaa overlades til Amsraadene hver for sig at bestemme, om det eller det, som Loven nævner, skal indsættes i Vedtægten, eller der skal indsættes noget helt andet, det er jo omtrent det samme som helt at lade være at lave Lovgivning. Hvad vil det sige at man *kan* gøre det og det, naar der ikke staar noget om, at man *skal* gøre det og det? Det vil føre til saadanne Urimeligheder, at i den ene Amsraadskreds faar man det paa den Maade, og i den tilsvarende, maaske en Nabokreds, faar man det maaske paa en helt anden Maade. Thi naar der staar i Loven, at man *kan* sætte noget saadant

ind, som her er foreslaaet, følger der jo deraf med logisk Nødvendighed, at man ogsaa kan sætte noget helt andet ind, noget, som Loven slet ikke tænker paa.

Det viser sig jo ogsaa, at de Henstil- linger, som ere komne til Udvalget fra kyndige Folk, f. Eks. fra Købstædernes Ligningskommissioner, gaa paa det mest ind- trængende ud paa dog endelig at blive fri for dette urimelige 2det Stykke af § 7, som de anse for ganske ubrugeligt. Og det have de saamænd Ret i; det er ganske vist ganske ubrugeligt. Det forekommer mig, at naar man vil lovgive om dette Emne, lave Lovbestemmelser om, hvad der skal staa i Kommunernes Vedtægter — hvad vi jo ganske vist have kunnet undvære hidtil, og jeg tror, at man fremdeles kan undvære det — bør man hellere sætte nogle enkelte nogenlunde let forstaaelige og da navnlig let haandterlige Regler, saa- ledes at man ved, hvad man har at rette sig efter. Hellere maatte man dog gøre det end tillade, at der laves Vedtægter, der skabe en Forvirring Landet over, som der slet ingen Mening er i. Jeg skal nat-URLIGVIS indrømme, at det, som jeg har fore- slaaet, kunde maaske godt være anderledes; der kunde maaske godt være Tale om, at der kunde tages Bestemmelser; der vare endnu nyttigere, end hvad jeg har foreslaaet. Men derom vil jeg være ganske villig til at forhandle, hvis Udvalget overhovedet havde nogen Tilbøjelighed til at ville andet end det, Flertallet vil. Det har det imid- lertid ikke villet paa dette Omraade. Jeg skulde saaledes være tilbøjelig til at tro, at der til Slutningen af mit Forslag til et nyt 2det Stykke uden Skade kunde føjes noget af det, der udgør Slutningen i Lov- forslagets 2det Stykke af § 7, nemlig en Bestemmelse om, at Indkomster paa 600 Kr. og derunder skulle kunne ned- sættes efter Ligningskommissionens fri Skøn. Dette vilde jeg anse for ganske hen- sigtsmæssigt, og det havde jeg ikke haft noget imod at føje til mit. Der kan være andre Regler, der maaske med Nytte kunde gøres lidt videre, end jeg har tænkt mig, men det er jo altsammen Ting, som man overmaade let kunde enes om, hvis man overhovedet kunde enes om at gaa bort fra det, som staar i Lovforslaget, hvad